

Publicerad 2015-04-30 17:56 av Elisabeth Nilsson

ETT ROP I ÖKNEN

Såren, ett kors

att bära

i öknen

ingen hörde

mina ögons

rop på hjälp

såg inte tunn

lekamen

orosmärkt

lagade

sprickor

på fasad

munnen

stum

av rädsla

spelade

glädje

i moll

Men jag blev återfödd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten